

Savivaldybių žinios

Nr. 7 (640)

2013 m. kovo 7 d.
Kaina 2,25 Lt
Išėina ketvirtadieniais

LIETUVOS SAVIVALDYBIŲ ASOCIACIJA

Kai dalykinė partnerystė tampa nuoširdžia draugyste

Bendri Pakruojo rajono savivaldybės ir Latvijos projektai sugražino pasienio regionų žmones siejusius ryšius

4 p.

Pakruojo rajoną dalykinė partnerystė sieja ne tik su latviais, bet ir su švedais. Iš dešinės – rajono vicemeras R. Medzveckas, merė A. Jasiūnienė ir administracijos direktoriaus pavaduotojas J. Jasiukaitis praėjusiais metais sveikino švedų delegaciją iš Mariestado, atvykusią paminėti draugystės ir bendradarbiavimo 20-mečio.

Romo Gurklio nuotr.

Varėnos rajono savivaldybė tapo... miško įkaite

Kodėl Miškų įstatymo pakeitimas paralyžiuo Varėnos miesto plėtrą ir vystymąsi _____ 6 p.

Seniūnaičių veiklą skatinantys pokyčiai

Juos žada Seimo narys Algis Strelčiūnas _____ 7 p.

Karjera ir giminystė

Socialinių problemų analitikas Antanas Petrauskas aiškina, kokie giminystės ryšiai gali sutrukdyti eiti tam tikras pareigas _____ 14 p.

Apklausa nerodo priešiško valdininkams

Žurnalisto Arūno Brazausko žvilgsnis _____ 15 p.

KAI DALYKINĖ PARTNERYSTĖ TAMPA NUOŠIRDŽIA DRAUGYSTE

Renata BUDIENĖ

Kasmetėje Pakruojo miesto šventėje dalyvauja gausus būrys svečių iš Latvijos Bauskės ir Rundalės miestų.

Pakruojo rajono savivaldybė įgyvendino arba jau baigia įgyvendinti šešis Latvijos ir Lietuvos bendradarbiavimo per sieną programos projektus, kurių bendra vertė – 4 mln. litų. Tačiau pristatant šiuos projektus mažiausiai norisi kalbėti apie pinigus ar kitus materialius dalykus. Rodos, ne tai tapo esminiais dalykais. Ši programa atliko kitą misiją – sugražino Latvijos ir Lietuvos pasienio regiono žmones visada siejusį ryšį, kurį dar iš protėvių paveldėtas bendrumas jungė, o valstybių sienos pastaruoju metu buvo beišskiriančios.

PIRMIEJI PROJEKTAI – TRADICIJŲ GAIVINIMO IR PUOSELĖJIMO

Bendradarbiavimas pirmiausia prasidėjo švietimo ir kultūros srityje. Projektų „Latvijos–Lietuvos pasienio regiono ikimokyklinio ugdymo įstaigų bendradarbiavimo sistemos sukūrimas“ ir „Tarpautinis bendradarbiavimas bei tradicijų išsaugojimas Žiemgalos regione“ įgyvendinimo sutartys buvo pasirašytos 2010 m. pradžioje Rundalėje. Vienas iš bendrų abiejų projektų tikslų – krašto tradicijų plėtojimas: įgyvendinant projektą „Latvijos–Lietuvos pasienio regiono ikimokyklinio ugdymo įstaigų bendradarbiavimo sistemos sukūrimas“ programoje pirmą kartą dalyvavo patys mažiausieji – ikimokyklinukai, o projektu „Tarpautinis bendradarbiavimas bei tradicijų išsaugojimas Žiemgalos regione“ buvo skatinamas lietuvių ir latvių pasienio regiono bendruomenių suartėjimas.

Žeimelio darželio kolektyvui nauja draugystė ir ryšiai su Latvijos „Marpukytės“ darželiu buvo ypač naudingi: įgyvendindama projektą įstaiga ne tik praturtėjo materialiai – per tokį trumpą laikotarpį buvo surengta daug įdomių renginių vaikams, pedagogams, šeimoms, išleista pratybų knygelė ikimokyklinukams „Pažink save ir savo draugus“, partneriai iš Latvijos išleido du metodinius leidinius etnine ir sportine temomis.

2012 m. vasarą Žeimelio darželio pedagogai surengė edukacinę išvyką į Rundalės darželį. Projekto metu „Ažuoliuko“ ir „Marpukytės“ darželių darbuotojai buvo partneriai, tačiau po projekto gali drąsiai vadintis draugais.

Galimybė pažinti greta gyvenančių žmonių tradicijas, papročius, kalendorines šventes, liaudies šokius ir dainas, aplankyti įdomiausias pasienio istorines vietas, menančias Žiemgalos krašto raidą, ieškoti kalbos, tradicijų panašumų kartu bendraujant, švenčiant šventes tapo projekto „Tarpautinis bendradarbiavimas bei tradicijų išsaugojimas Žiemgalos regione“ varomąja jėga.

Visus Žiemgalos regiono panašumus, kultūrinės tradicijas, kulinarijos paveldą apibendrino ir skaitytojams pristatė albumas „Žiemgala. Tradicijos ir dabartis“, finansuotas iš projekto lėšų.

Tačiau svarbiausia, kad pasibaigus projekto veikloms bendravimas ir bendradarbiavimas tęsiasi. Latvijos ir Lietuvos saviveiklininkų kolektyvai keičiasi meninėmis programomis, kartu švenčia valstybines šventes. Vasario 16-osios proga Rundalėje savo darbų parodą surengė Pakruojo kultūros centro dailės studijos nariai.

EKOLOGIJA JAU SENIAI NE MADOS, O GARBĖS REIKALAS

Baigiantis 2010-iesiems Pakruojo rajono savivaldybės administracija pasirašė bendradarbiavimo susitarimą dėl projekto „Jungtinės valdymo priemonės, skirtos Lielupės upės baseino vandens ištekliams pasienio regione (akronimas – GRANDERIO)“. Tai didžiausias savo apimtimi projektas, be to, jo rezultatai akivaizdžiai matomi pakruojiečių ir miesto svečių. Įgyvendinant

projektą buvo išvalyta Kruojos upės vaga (apie 2 km) nuo Pakruojo dvaro teritorijoje esančio tilto iki Pakruojo miesto užtvankos, atstatyti natūralūs upės krantai, išvalytas ir atstatytas natūralus upės dugnas, išrauti krūmai, sutvarkyta upės sala prie Pakruojo miesto parko, užsėta nauja veja. Taip pat sutvarkytos vandens pralaidos, sutvirtinti upės krantai ties Pakruojo miesto užtvanka, įrengtos lietaus kanalizacijos priegios upės krantuose. Nutiesta naujų pėsčiųjų takų (1142 metrų ilgio), kurie sujungė Pakruojo miestą su Pakruojo dvaru. Takus ypač pamėgo ne tik vietiniai žmonės, bet ir visi atvykstantys apžiūrėti Pakruojo dvaro. Taip pat atnaujinti senieji Pakruojo miesto parko pėsčiųjų takai, prie takų įrengti lietaus vandens nuotakynai. Šalia pėsčiųjų takų pastatyta 50 suolų, šiukšliadėžių, įrengtos dvi pavėsinės, dvi valčių priplaukos.

Dalyvauta ir projekto partnerių veiklose. Biržų regioninio parko direkcija ir Baltijos aplinkos apsaugos forumas (Latvijos skyrius) surengė dvi ekologines mokomąsias vasaros stovyklas moksleiviams. Pirmą stovyklą buvo surengta 2011 m. rugpjūtį Biržų rajone, Ageiškių kaime, kurioje dalyvavo 15 mokinių iš Lietuvos ir 17 mokinių iš Latvijos. Šioje stovykloje dalyvavo 7 mokiniai iš Pakruojo rajono. Antra stovykla buvo surengta 2012 m. rugpjūtį Iecavos rajone, Latvijoje, kurioje dalyvavo 17 mokinių iš Lietuvos ir 12 iš Latvijos. Šioje stovykloje dalyvavo 10 mokinių iš Pakruojo rajono. Stovyklų metu mokiniai klausėsi įvairių paskaitų ekologine tema, dalyvavo ekologiniuose žygiuose baidarėmis, ėmė mėginius iš įvairių vandens telkinių, tyrė vandens kokybę, valė vandens telkinius, taip pat dalyvavo įvairiuose stovyklos sporto ir kultūros renginiuose, bendravo su bendraminčiais iš kitų Lietuvos ir Latvijos rajonų. Kita Baltijos aplinkos forumo Lietuvoje suorganizuota veikla – ekologinė ekspedicija Lielupės upės baseino upėmis. Ekspedicijos metu buvo atliekami įvairūs upių ekologiniai tyrimai. Buvo tiriamos kelios upės Lietuvoje ir kelios Latvijoje. Surengti trys plaukimai baidarėmis vienomis labiausiai užterštų upių šiame regione – Kruoja ir Mūša, taip pat Nemunėliu, Apaščia. Plaukimo metu buvo tirama upių vandens kokybė, rengiami susitikimai su vietos gyventojais, aktyviomis bendruomenėmis, pristatomi tyrimų rezultatai, diskutuojama, kaip paprastomis priemonėmis galima pagerinti vandens būklę. Šios ekspedicijos rezultatas – daug įdomios ir labai naudingos informacijos Pakruojo rajono savivaldybei apie vandens telkinių būklę Pakruojo rajone. Ekspedicijoje dalyvavo 10 jaunų žmonių iš

Pakruojo rajono.

Projekto koordinatorių Pakruojo seniūnijos seniūnas Saulius Margis džiaugiasi įgyvendintu ir palankiai įvertintu projektu. Europos programa INTERACT, kuri remia visas teritorinio bendradarbiavimo programas (taip pat Latvijos ir Lietuvos bendradarbiavimo per sieną programą), ketina filmuoti GRANDERIO projekto įgyvendinimo rezultatus.

„Latvijos ir Lietuvos bendradarbiavimo per sieną programos Jungtinis techninis sekretoriatas iš visų projektų, įgyvendintų 2007–2013 m. laikotarpiu, išrinko tik du pavyzdinius projektus. Pelnytai didžiuojamės, kad vienas jų – GRANDERIO“, – teigia S. Margis.

Filmuota medžiaga ruošama Europos bendradarbiavimo dienai, kuri bus minima šiemet rugsėjo 23 d.

Įgyvendinant GRANDERIO projektą buvo gautas finansavimas ir Pakruojo miesto lietaus vandens nuotekų tinklų inventorizacijai. Tai suteikė galimybes dalyvauti projekte „Inovatyvūs techniniai lietaus nuotekų valdymo sprendimai Ventos–Lielupės upių baseinuose“, kurį įgyvendinant bus rengiamas Pakruojo miesto lietaus vandens nuotekų atnaujinimo ir plėtros techninis projektas. Planuojami esamų tinklų atnaujinimo ir plėtros darbai, lietaus vandens valymo įrenginiai tose vietose, kur lietaus vanduo išleidžiamas į Kruojos, Salvio ir Šilios upes.

Jungtinio techninio sekretoriato atstovams buvo pareikštas pageidavimas, kad ir kitame Latvijos ir Lietuvos bendradarbiavimo per sieną programos etape būtų finansuojama tokio pobūdžio veikla – juk gerinant Lielupės upės baseino vandens telkinius kartu gerinama ir Baltijos jūros vandens kokybė.

GERESNI SOCIALINIAI ĮGŪDŽIAI – STIPRESNĖ ASMENYBĖ

Maždaug prieš metus startavo projektas „Psichosocialinio darbo gerinimas kuriant partnerystę tarp socialinių tarnybų“. Įgyvendinant projektą jau buvo surengti devyni seminarai Latvijos ir Lietuvos pasienio regiono socialiniams darbuotojams ir kitiems specialistams, kad įgytų žinių ir įgūdžių dirbti su socialinės rizikos asmenimis, šeimomis, neįgaliaisiais, socialinės atskirties asmenimis. Savo ruožtu socialinės rizikos šeimos, neįgalūs, socialinės rizikos asmenys buvo mokomi amatų – taip ugdomi jų socialiniai įgūdžiai. Moterims vyko namų ruošos ir pynimo iš vytelių mokymai, vyrai buvo mokomi savarankiškai gaminti nesudėtingus medienos gaminius: virtuvės reikmenis, interjero detales, lesyklėles. Minint rajone Neįgalųjų dieną, kursų lankytojams specialiai surengtoje mugėje buvo suteikta proga pristatyti ir parduoti darbus. Ir pasibaigus projektui mokymai bus tęsiami pagal poreikį tiems patiems ar kitiems asmenims naujai įrengtose ir tam skirtose patalpose.

Įgyvendinant projektą 2012 m. vasarą buvo surengta vasaros stovykla „Lietuvių liaudies amatai 2012“. Stovykla buvo skirta įvairių socialinės atskirties grupių asmenims ir socialiniams darbuotojams. Stovyklautojai mokėsi pinti iš vytelių, lipdyti iš molio, iš plaušo velti gėlytes, piešti. Rugsėji panaši stovykla surengta Svitenėje (Latvijos Respublika). Stovyklautojai mokėsi dekupažo, pynimo, vėrimo, pjaustymo, floristikos technikų.

Projektas taip pat džiugina ne formaliu privalomų veiklų organizavimu: užsimezgė santykiai tarp socialinių įstaigų gyventojų, darbuotojų, savivaldybių specialistų. Šiemet Klovainių sutrikusio intelekto jaunuolių centras drauge su neįgalaus jaunimo Dramos terapijos klubo nariais iš Rundalės surengė Užgavėnių šventę. Jaunimas mokėsi amatų, dirbo su moliu, siūlais, oda – prisiminė įgūdžius, kuriuos įgijo tarptautinėje vasaros stovykloje. Susitarta, kad Velykos drauge bus švenčiamos Rundalėje.

VERSLAS PLIUS BIBLIOTEKA – MISIJA ĮMANOMA!

Projektu „Tarpvalstybinių verslui palankių bibliotekų tinklo kūrimas“ siekiama skatinti konkurencingą Latvijos ir Lietuvos pasienio regiono verslumą, sukuriant verslui palankią aplinką. Pakruojo rajono

Įgyvendinant projektą „Psichosocialinio darbo gerinimas kuriant partnerystę tarp socialinių tarnybų“ buvo surengti devyni seminarai Latvijos ir Lietuvos pasienio regiono socialiniams darbuotojams ir kitiems specialistams.

savivaldybės administracija projekto įgyvendinimo metu planuoja modernizuoti Pakruojo rajono J. Paukštelio viešąją biblioteką ir dalį savivaldybės patalpų, įsigyti modernios įrangos, kurti ir plėsti elektroninių paslaugų tinklą. Bibliotekoje planuojama įkurti penkias kompiuterizuotas darbo vietas, įsigyti vaizdo konferencijų įrangą. Taip pat ketinama sukurti vietos verslininkų duomenų bazę, organizuoti jaunimo verslumo mokyklą, vietos verslininkų veiklą pristatančią mugę. Vykusiuose projekto partnerių susitikimuose vieningai sutarta, kad pratinant žmones prie naudojimosi el. paslaugomis svarbiausias vaidmuo tenka bibliotekoms. O kad verslui palankių bibliotekų tinklas sėkmingai veiktų, tai ir Latvijos, ir Lietuvos bibliotekos turi dirbti panašiai, teikti bene vienodas paslaugas. Mąstoma apie galimybę sudaryti Latvijos ir Lietuvos bendradarbiaujančių savivaldybių švenčių kalendorių: verslininkams būtų patogiau planuoti savo veiklą, visiems susidomėjusiems – apsilankyti. Ne viena idėja projekto partneriams kilo lankantis Suomijos miestų (Helsinkio, Hamenlinos ir Espo) bibliotekose – savo akimis išitinkta, kokią reikšmę gali turėti moderni biblioteka ne tik verslui, bet žmogui apskritai.

APIE TAIP MADINGĄ PRIDĖTINĘ PROJEKTŲ VERTĘ

Dviejų nedidelių prie Baltijos jūros gyvenančių tautų žmonės supranta: tik puoselėdami bendrystę, ieškodami kultūrinių sąlyčio taškų bus unikalūs ir tuo įdomūs pasauliui ir sau. Tik švarindami upes ir savo Baltiją bus patrauklūs pasauliui ir sau. Tik tinkamus socialinius įgūdžius išlavinę žmonės lengviau prisitaikys vis kintančioje visuomenėje, o sėkminga kultūros ir verslo sąjunga lems perspektyvią pasienio regiono ateitį. Taigi pridėtinė projekto vertė akivaizdi – bendraujant gimsta vis naujų idėjų, o bendradarbiaujant jos sėkmingai įgyvendinamos. Be to, projektus rengiantys ir įgyvendinantys specialistai įgyja neįkainojamos patirties.

Ne viena idėja projekto partneriams kilo lankantis Suomijos miestų (Helsinkio, Hamenlinos ir Espo) bibliotekose.

VARĖNOS RAJONO SAVIVALDYBĖ TAPO... MIŠKO ĮKAITE!

Rūta AVERKIENĖ

Varėnos rajono savivaldybė yra ne tik didžiausia, bet ir viena miškingiausių savivaldybių Lietuvoje. Miškai užima net 66,3 proc. savivaldybės teritorijos, miškuose skendi ir pats Varėnos miestas, kurio teritorija – 898,79 ha. Iš jos 408 ha plotą užima valstybinės reikšmės miškai, kurių pagrindą sudaro II B grupės specialios paskirties rekreaciniai miško parkai ir miestų miškai.

Paradoksalu, tačiau Varėnos rajono savivaldybė, kurioje esantis miškas buvo ir bus bene didžiausias turtas, netikėtai tapo tam tikra miško įkaite.

Rajono meras V. Mikalauskas (kairėje) Miškų įstatymo pinkle aptarė su Varėnoje apsilankiusiu Seimo Pirmininku V. Gedvilu (centre).

2011 m. liepos 1 d. įsigaliojęs Miškų įstatymo pakeitimo įstatymas paralyžiuo bet kokią miškų apsupto Varėnos miesto plėtrą ir vystymąsi.

Beje, ši problema svarbi ir aktuali ne tik Varėnos, bet ir kitoms miškingoms savivaldybėms, kurių miškingumas siekia penkiasdešimt ir daugiau procentų.

Rajono meras Vidas Mikalauskas sako, kad dauguma dzūkų be miško neišsivaizduoja savo gyvenimo, tačiau dabartinė padėtis kelia didelį susirūpinimą tiek jiems, tiek rajono savivaldybės vadovams.

„Dabartinis Miškų įstatymas riboja ūkinę veiklą, mes negalime atlikti tam tikrų funkcijų, kurios padėtų Varėnos miestą ir rajoną padaryti patrauklesnį, padėti žmonėms į mūsų rajoną sugrįžti gyventi, kurtis. Dabar galiojanti tvarka finansiškai nepakeliama nei savivaldybei, nei gyventojams, nes miškų vertė yra pernelyg didelė. Savivaldybė negali įgyvendinti visuomeninių projektų, negalime įvykdyti valstybės prievolės sugrąžinti gyventojams sklypų už turėtą žemę Varėnos mieste. Daug jaunų žmonių, padirbėję užsienyje, nori grįžti į gimtinę gyventi, tačiau mes, kad ir labai norime, šiuo metu niekuo negalime jiems padėti“, – apgailestauja rajono vadovas.

Varėnos rajono savivaldybės teritorijos bendrajame plane, patvirtintame 2008 m., buvo numatyta urbanizuotų rekreacinių ir inžinerinės infrastruktūros objektams skirtų teritorijų plėtra. Tačiau po 2011 m. liepos 1 d. tolesnė savivaldybės teritorijos objektų plėtra tapo negalima, nes pagal Lietuvos Respublikos miškų įstatymo 11 str. 1 dalį miško žemės pavertimo kitomis naudmenomis tvarką nustato Vyriausybė, o miško žemė gali būti paverčiama kitomis naudmenomis tik

išimtiniais atvejais.

Kaip tik dėl savivaldybės teritorijos geografinių ypatybių ir Miškų įstatymo pakeitimų Varėnos rajono savivaldybės administracija rengdama Varėnos miesto bendrąjį planą negalėjo Varėnos miesto bendrojo plano sprendiniuose numatyti visos miestui gyvybiškai svarbios plėtros, kuri buvo numatyta bendrojoje erdvinėje koncepcijoje. Taip pat nebuvo atsižvelgta į realų miesto plėtros poreikį ir naujų individualios statybos bei kitos paskirties 29 žemės sklypų poreikį. Šie sklypai prašymus pateikusių piliečių pageidavimu būtų skirti kaip atlyginimas už turėtą nuosavybę.

Kita itin opi problema, su kuria susiduria savivaldybė, yra Miškų įstatyme numatytos **piniginės kompensacijos**, kurias asmenys, inicijuojantys valstybinės miško žemės pavertimą kitomis naudmenomis, be jokių išlygų privalo sumokėti į valstybės biudžetą. Savivaldybė, vadovaudamasi šiuo metu galiojančiu Miškų įstatymu ir jame numatytais išimtiniais atvejais, nusprendusi paversti miško žemę kitomis naudmenomis ir biudžeto lėšomis parengusi reikiamą dokumentaciją (teritorijų planavimo dokumentus ir kt.), neturi galimybių sumokėti piniginę kompensaciją, nes savivaldybės biudžetui tai nepakeliama našta.

Rajono meras V. Mikalauskas pateikė Seimo Aplinkos apsaugos komitetui pasiūlymus pakeisti Miškų įstatymo 2, 7 ir 11 straipsnius ir tikisi, kad į pasiūlymus bus atsižvelgta.

Šią problemą rajono meras aptarė ir su Varėnoje apsilankiusiu Seimo Pirmininku Vydu Gedvilu, prašydamas Seimo vadovo palaikymo.

Mečislavo Šteepavičiaus pieš.

APKLAUSOS NERODO PRIEŠIŠKUMO VALDININKAMS

Arūnas BRAZAUSKAS

Valstybės tarnautojų atlyginimai visuomet audrina piliečių vaizduotę. Populiari nuomonė – tarnautojai uždirba per daug. Matyt, panašioms pažiūroms paneigti Finansų ministerijos tinklalapyje greta valstybės biudžeto išlaidų diagramos nuolatos pateikiami duomenys apie tai, kiek išleidžiama valdininkų algoms. 2013 m. joms numatyta 3 proc. visų valstybės išlaidų, siekiančių 36,1 mlrd. Lt – t. y. valstybės tarnautojai kainuoja apie 1,08 mlrd. Lt. Vadinamiesiems eurokratams išlaikyti Europos Sąjunga irgi skiria apie 3 proc. savo biudžeto. Taigi Lietuva pagal išlaidų tarnautojų algoms dalį labai panaši į Europos Komisiją, kuri, beje, nelūžta nuo darbuotojų. Komisija samdo 56 tūkst. žmonių – mažiau nei Lietuvos Respublika, kuriai dirba maždaug 71 tūkst. valstybės tarnautojų ir dirbančiųjų pagal sutartis, įskaitant statutinius pareigūnus: policininkus, gaisrininkus, kariškius. 71 tūkst. – daug ar mažai? Dainos žodžiai „...nors esam pasauly tik trys milijonai“ pagaliau tapo statistiniu faktu – tiek Lietuvoje dabar gyventojų. 10 tūkst. piliečių tenka 237 valstybės tarnybai samdomi žmonės.

Jei prie tokių pridėtume mokytojus, gydytojus, bibliotekininkus, susidarytų 220 tūkst., arba 733 valstybės samdiniai, tenkantys 10 tūkst. gyventojų. Prancūzijoje, kuri dažnai kritikuojama dėl išpūsto ir nerangaus valstybės valdymo aparato, analogiškas rodiklis – 390 valstybės samdomų darbuotojų 10 tūkst. gyventojų.

Lietuvos valstybė samdo beveik dvigubai daugiau darbuotojų 10 tūkst. gyventojų nei Prancūzija, bet JAV samdo irgi nemažai – analogiškas rodiklis ten yra 632 darbuotojai. Proporcijos atrodytų kitaip, jeigu skaičiuosime vien valstybės tarnautojus be kariškių ir kitų statutinių pareigūnų. Lietuvoje tokių dabar yra apie 29 tūkst., arba maždaug 100, tenkančių 10 tūkst. gyventojų. Prancūzijos rodiklis panašus.

Kas geriau: 100 raštingų valdininkų kyšininkų ar 100 mažaraščių, tačiau dorų? Klausimas filosofiškas – dėl to galima be galo ginčytis. Aiškumo suteikia apklausa. Lietuvoje nuolat tirama gyventojų pažūra į valstybės ir savivaldybių institucijas bei įstaigas.

2011 m. bendrovės „Rait“ vykdytos apklausos duomenimis, šiek tiek daugiau nei pusė (53 proc.) tyrimo dalyvių teigė, kad pastaruoju metu valstybės tarnautojų veikla nesikeitė.

14 proc. respondentų teigė, kad tarnautojų veikla gerėja, 17 proc. – kad blogėja.

Vertinant tuos pačius dalykus savivaldos lygmeniu, svarstykles labiau krypo savivaldybių naudai: daugiau nei pusė (56 proc.) respondentų manė, kad veiklos kokybė nesikeitė, 15 proc. teigė, kad veikla pagerėjo, 12 proc. – kad veikla pablogėjo. Apklaustieji nenuvertino savivaldybininkų kompetencijos: 4 proc. visiškai pritarė teiginiui, kad savivaldybių tarnautojai gerai išmano savo darbą, 48 proc. tam veikiausiai pritarė nei nepritarė. Nenuvertintas ir sąžiningumas: 3 proc. visiškai pritarė, 34 proc. veikiausiai pritarė teiginiui, kad savivaldybininkai yra sąžiningi (šiais klausimais nuomonė apie savivaldybių tarnautojus yra šiek tiek geresnė nei apskritai apie visus valdininkus). Santykinai teigiamas požiūris į savivaldybes atsispindi ir institucijų reitinguose: piliečiai labiausiai pasitiki Prezidento institucija, po jos eina savivaldybių seniūnijos, ir tik paskui – kitos savivaldybių įstaigos, Vyriausybė, ministerijos, Seimas. Gerinant viešųjų paslaugų kokybę nelabai tinka visiškai formalūs svertai. Toks yra savivaldybių tarnautojų, merų, merų pavaduotojų darbo užmokesčio susiejimas su savivaldybės gyventojų skaičiumi. Lietuvos savivaldybių asociacijos valdyba siūlo pakeisti įstatymus, kuriuose tokia nuostata įtvirtinta. Tai pagrįsta sveiku protu ir darbo realijomis: visos savivaldybės atlieka vienodas funkcijas, merų ir merų pavaduotojų įgaliojimai ir atsakomybė vienodi, tarnautojams keliami vienodi reikalavimai.

Žiniasklaidos pamėgtus stereotipus apie veltėdžius biurokratus paneigia statistika ir patys piliečiai. Jų požiūriu į institucijas nepavadinsi karšta meile, tačiau pilietiniu karu kol kas nekvepia, nepanašu ir į šaltąjį karą. Veikiausiai tai šaltoji taika. Savivaldybių labai reikia pasakyti, kad, apklausoje pasisakančio lietuvio požiūriu, jam didžiausią pasitikėjimą kelia Prezidentė Vilniuje ir seniūnas ant žemės.

Mečislavo Ščepavičiaus pieš.